

— Татко ми каза вече... Като оздравѣя, азъ нѣма да играя въ цирка. Ще ме прати на училище. И азъ ще се уча... ще се уча... И като порастна, ще пиша хубави книжки... И въ тѣхъ ще опиша, колко лошо е за малкитѣ момчета, дето играятъ въ цирка... Дано само оздравѣя...

Слънчеви лъчи се промъкнаха презъ прозореча. Блеснаха сълзи върху очитѣ на бедния смѣшникъ...

Децата се спогледаха. И свиха се малкитѣ имъ сърчица. Но болничната сестра погали момчето по косата и рече:

— Ще оздравѣешъ, Петенце, ще оздравѣешъ. Докторътъ каза, че скоро ще станешъ отъ леглото...

Григоровичъ.

НЕДОВОЛНА БАБА.

Живѣеше нѣвга баба,
Много стара, много слаба.
Хранѣше се съсь коприва,
Съ киселець и чубра дива.

И скърбѣше често баба,
Че е болничка и слаба,
И подъ сламената стрѣха,
За раздумка, за утѣха
Нѣма никого горката,
Самъ-самичка край рѣката...